

Sfințenia-i podoaba Casei Tale
(Psalmul 93)

Sfințenia-i podoaba Casei Tale,
Așa-u cîntat aceia din trecut.
Cei păcătoși cînd Te-au văzut o Doamne,
De măreția Ta ei s-au temut.

Cor:

Numai cine se sfințește, lîngă Domnul locuiește
Și aici și-n cerul minunat.
Fără pace și sfințire, nu există mîntuire
(:Orișicît ai fi de-nflăcărat:)

În ceruri sus, Te laudă serafimii,
Neprihănirea Ta ei o zăresc.
Căci Tu ești sfînt și sfîntă-i a Ta casă,
Aceia care Ție îți slujesc.

Tu ești încins cu slavă și putere,
În măreție sfîntă locuiești.
Cînd noi sîntem în chinuri, în durere,
Cu bunătate Tu ne izbăvești.

Cînd marea urlă și ne înfioară,
Și rîurile toate năvălesc.
Noi alergăm neîncetat la Tine,
La ajutorul Tău Dumnezeiesc.

Tu poruncești să se oprească vîntul
Și marea care s-a înfuriat.
Tu ne-ai trimis din cerul Tău Cuvîntul
Și din furtuna lumii ne-ai scăpat.

Amin